

Ձիհնի(յ), ա. հոռոց. հոռուսրա-
լան. d(e l)intelligence, intel-
lectuel.

Ձիհ-տան, պ. (բահմ.) սրբանր.
ventre, sein de la mère.

Ձիհճ, պ. սուսրալ սարիւղաբի-
սուսրալ. tables astronomiques.

Ձիհմամ, ա. պարտ պաշտպանի-
լոյ իւրոցն. 2. պարտոյտ. devoir,
obligation de protéger les siens;
2. devoir, charge.

Ձիհմամ, ա. էլ. էզիմմի(թ), յ+.
(եռւլար.) սանջ. bride.

Ձիհմար, ա. (բրգ. նամուս.)
պարիւ. սանն. honneur, nom,
réputation.

Ձիհմէմ, ա. յ+. զիմմէ(թ), էլ. 2:

Ձիհմէ(թ), ա. (բայալլգ.) հոյա-
րալիւսն. 2. էլ. զիմմէմ. յ+.
պարտ. պարտոյտ. 3. պարտիւ.
état d'un tributaire; 2. obliga-
tion, devoir; 3. dette.

— իմիզէ լաեղիւ-ը-էտա. զար
պարտիւտ սանիւ. ce que nous
sommes obligés de faire.

— իմուէ (օլան. դալան) պին զու-
րուշ. հուար դահիւն զար պար-
տիւ. les mille piastres restées à
mon débet.

Ասահալլ զիմմէ(թ). պարտապան.
les débiteurs.

Իհլի զիմմէ(թ). հարլարա. tri-
butaire.

Իպրաի զիմմէ(թ). հարհալ պար-
տոց հարտոցման. quittance, dé-
charge.

Վաճիպէի զիմմէ(թ). պարտոյտ իւղի
հոռոց. obligation de conscience.

Ձիմի(յ), ա. (էհլի զիմմէ(թ).
բալիէա. խարած-կիւզար.) հար-
լարա. tributaire.

Ձիյ, ա. (հէլիէ(թ), գըլաֆէ(թ.)
իւրպարան. costume.

Ձիյա... դիւ Ձիեա...:

Ձիյնէ(թ), ա. զարտարան. զարտ.
ornement; parure; décoration.

— զէրմէք. զարտարել. orner,
parer, décorer.

Ձիյն, պ. (էլէր.) թահք. selle.

Ձիյնա, ա. ընւ. ըն-թիւն. 2.
պարիւլ. պարիւլիւն. commet-
tre l'adultère; adultère; 2. com-
mettre fornication, fornication.

Վէլէտի(ւ-գ) զիյնա. (հարամ-գա-
տէ.) իւրիւ. bêtard, enfant naturel.

Ձիյնա, ա. սուլի էլնուլ. cétoine.

Ձիյնապ, ա. (գույրուգ.) սիւ.
յիւ. պարան. queue.

Ձիյնափ(յ), ա. ընն. homme
adultère.

Ձիյնաա, ա. յ+. զէնա, էլ.:

Ձիյնա-քեար, պ. ընաղ. hom-
me (ou femme) adultère.

Ձիյնա-քեարի, պ. ըն-թիւն.

Ձիյնա-քեարլլգ, ա. ըն-թիւն-
թիւն. adultère; fornication.

Ձիյնհար, պ. զիւլ լէր. gare!
prenez garde!

Ձիյնճէֆ, ա. լէրաւար. garni-
ture, bordure.

Ձիյնճէֆլէմէք, ա. խարանիւլ.
mettre une bordure.

Ձիյնճիր... դիւ Ձիյնճիր...:

Ձիյնճիֆրէ, ա. իրաւ. cinabre.

Ձիյնաէ, էլ. պ. ինարանի.

Ձիյնաէկեան, յիւ. } vivant, vif.

Ձիյնաէկեանի, պ. (ճանլլլլգ.)
իւն. } ինարան-թիւն. 2. պարիւ.
vie, vivacité; 2. vivres.

Ձիյնասգա(թ), ա. սահարլարա-
թիւն. impiété.

Ձիյնաէկի, պ. ին. vie.

Ձիյնաէ-տար, պ. սնտան. é-
veillé.

Ձիյնաէ-տիլ, պ. իրաւաւոր. 2.
բարիպար. սասիւնի. gai; 2.
pieux, vertueux.

Ձիյնաիգ, ա. էլ. զէնատրգ, զէ-
նատրգա(թ), յ+. սր ու հաւարոց
անիւ ինաղ է- իննան-թիւն Ա-
սահոյ. 2. իրաւարտան. qui ne
croit pas à la vie future, ni à la
puissance absolue de Dieu; 2.
dualiste, qui admet deux prin-
cipes.

Ձիլ(թ), պ. սիւլ. 2. սնարաիւ.
laid; 2. indécent.

Ձիլ(թ)ի, պ. սիւլ-թիւն. lai-
deur.

Ձիլպ, ա. էլ. զէապ, յ+. (գուրա.)
իւլ. loup.

Ձիլպ, պ. զարտ. ornement.

Ձիլպա, պ. իւլիւնի. սնիւ. jo-
li, beau, élégant.

Ձիլպապ, ա. (ճիլա.) իւլիւն.
սիւլի. mercure, vif-argent.